

கவிஞர் குழந்தை சென்னை-20.

மறைசையந்தாதி.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

சின்னத்தம்பிப்புலவர்

அருளிச்செய்தது.

இது

மேற்படியூர்

சதாசிவப்பிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

எட்டாம் பதிப்பு.

சௌமியஸ்ரீ தைமீ

இதன்விலை அரை-௨.

ஆக்கியோன்பெயர்.

செந்தா தியன்மணிப் பூண்புலி யூர்திருச் சேர்ந்தளித்த
செந்தாத் தியானஞ்செய் வில்லவ ராசன் றிருப்புதல்வ
னந்தா வளந்திகழ் நல்லைச்சின் னத்தம்பி நாவலன்சி
ரந்தாதி மாலைபை வேதாட வீசற் கணிந்தனனே.

மறைசையந்தாதி.

காப்பு.

அந்தமு மாதியு மில்லா மறைசையி லத்தர்தம்மேற்
செந்தமிழ் நூற்பொரு ளந்தாதி பாடச் சிலம்பிலன்னை
யிந்தன வாணுதற் சுந்தரி யம்பிகை யீன்றெடுத்த
சுந்தர வீரகத் திச்சே தகன்றூட் டிணைநுணையே.

திருவா ரணங்கு மணமுதன் பூசித்த செல்வர் வெள்ளைக்
கருவா ரணங்குமி னும்பண்ணை சூழ்மறைக் காடரிசை
மருவா ரணங்கு திரையாரைப் பாடுமென் வாய்க்கவிதைக்
கிருவா ரணங்குசெய் பூண்முலைப் பாமயி லென்றுணையே. (ச)

என்ற டலையொன்று காலனைத் தாக்ஞி யெழிற்கனக
மன்ற டலைச்செய்து வான்பர வைப்பெயர் மண்ணும்விண்ணுஞ்
சென்ற டலைக்கடை வாயிற்படியினுஞ் சேர்ந் துவைகு
முன்ற டலைவைப் பதுமறைக் காட்டி லுறைபரனே. (உ)

பரமரம் பாலிகைச் செம்பவ ளக்கொடி பங்கர்சுரும்
பரமரம் பாளை யெரித்தார் மறைசைப் பதியர்வரிப்
பிரமரம் பாடிய பொற்கொன்றைத் தாமரைப் பேசுதிபேரர்
தரமரம் பாவிநெஞ் சேவினை யாங்கருந் தாதினுக்கே. (ங)

கருந்தாதை யன்ன கயவர்தம் மீதிற் கவிதைசொல்லி
வருந்தாதை யானனன் வேதா ரணியன்வை வேற்குகனைத்
தருந்தாதை தெய்வ மணங்கமழ் சேவடித் தாமரைமேற்
பொருந்தாதை யோரினை வில்லாவென்சித்தப்பொறிச்சுரும்பே.

சுரும்பர வைக்கிசை தாமரை யோபெருந் தொல்புவியோ
 சுரும்பர வைக்கண் ணியலேது துதிருட் காலமுல்லை
 யரும்பர வைப்பயி லும்வா ண்கையல்கு லன்னமென்ன
 வரும்பர வைக்கு நடந்தார் மறைசை வரையிறையே. (தி)

வரைச்சங் கரிக்கு மணவாளர் கூடல் வளர்ந்திடுமூ
 வுரைச்சங் கரிக்கு வனஞ்சூழ் மறைசையி லுத்தமநா
 தரைச்சங் கரிக்கு விடப்பாணி சக்கரத் தாண்தொட்ட
 திரைச்சங் கரிக்குந் தெரியாப் பதநிழல் சேர்மின்களே. (சு)

மின்னஞ்சு சுங்கைச் சடாதரன் சத்த விடங்கன்றிரை
 வன்னஞ் சுகந்தவன் மாமறைக் காடற்கு மாதொரிராப்
 பன்னஞ் சுகமென வேள்காம காண்டப் பகழியினு
 லின்னஞ் சுகமில்லை மென்றத்தை யோது மிளந்தத்தையே. (எ)

தத்தலை வேலையன் காணாத வேதத் தனிணத்து
 முத்தலை வேலையன் வெற்பினம் மானு முளரியடி
 யத்தலை வேலையன் முட்சொரி பாலை யருஞ்சுரத்து
 வைத்தலை வேலையன் பாலென்னை நாடி வரவெண்ணுமே. (அ)

வரபர சங்கர வேதாரணிய மடங்க லஞ்சுஞ்
 சரபர சங்கர எம்பொதி வாய்விழித் தையல்பங்கி
 னரபர சங்க ரவிபோ லொளியி னணிதிகழும்
 புரபர சங்கர வானம னூர்வரும் போதத்திலே. (க)

போத வனத்த நவிராழி விற்கதை பூட்டுசிலை
 மாத வனத்தன் மனாதிக்கெட் டாத வரதனங்கி
 யாத வனத்த நகுமதி மூன்றுக ணன்பொறியார்
 வேத வனத்தன் பதம்பேணிற் பாச விலங்கறுமே. (க0)

விலங்க லரிக்குலஞ் சூழ்மறைக் காடன் விரிந்ததுழா
 யலங்க லரிக்கரு மாநூரி லோர்புற் தமர்ந்திருக்கு
 மிலங்க லரிக்கட் களக்கறை யாணைச்சற் றெண்ணுநெஞ்சே
 கலங்க லரிக்குநந் திவினை யான கருங்கலையே. (கக)

கருங்கலை மானுமென் சித்தா சனம்புகுங் கண்ணுதலோ
 னருங்கலை மானுறை வேதா ரணிய னணிவரைமேன்
 மருங்கலை மாறுதிக் கண்முலை யீருங்கள் வார்தடங்கண்
 பொருங்கலை மானென்று வந்ததுண் டாகிற் புகன்றிடுமே. (க௨)

புகராணை யீரு முரியாணை வெண்பொருப் பாணையெண்ணம்
 பகராணை மேய்த்து வெண்பற்றாணை யாற்கைப் பகட்டைக்கவ்வி
 யகராணை யச்சுட ராழிதொட் டாற்கரி யாணைமறை
 நகராணை யன்றிச் சொலாதிறைஞ் சாதென்ற னாச்சிரமே. (க௩)

சிரவர விர்தம் புணைமறைக் காடத்ரி ஞுலங்கொண்ட
 கரவர விர்தம் பணித்தோன் மலைத்தென்றற் கன்றுயிர்க்
 வரவர விர்த மடநடைக் கோமள வஞ்சியிரு
 ளிரவர விர்த மெனக்கிடந் தாள்பின்னை யென்செய்வளே. (க௪)

செய்யரைக் கோடியான் மாவுரி யாரைச் செழுங் கனன்மான்
 கையரைக் கோடி புணைமறைக் காடரைக் கண்ணிற்கண்டாற்
 பையரைக் கோடிமின் னார்மய லால்வரும் பாவமெல்லா
 மையரைக் கோடி யருந்துக ளாகு முறிசித்தமே. (க௫)

சித்திர வன்னி கருங்கொங்கை பங்கர்செற் றுர்புரமுன்
 றத்திர வன்னிக் கருணகை யார்க்கிட மாகமநூன்
 மித்திர வன்னியும் பூவையுங் கேட்டு வியந்துரைக்கும்
 பத்திர வன்னி மரஞ்சேர் மறைசைப் பதியகமே. (க௬)

பதிகம் பரிக்குங் குழன்மாத ராயப் பரவையுள்ளே
 வதிகம் பரிக்கு நிகர்விழி யாய்மலை மாதுகங்கா
 ளிதிகம் பரிக்கு மணியாக மீந்தரு ளீசர்முத்தம்
 பொதிகம் பரிக்குந் திரைவேலை வேத புரிவரைக்கே. (க௭)

புரியா ரனந்த னறியாப் பதம்பெறப் பொற்கயிலைப்
 பெரியா ரனந்தனை வென்னடை பாகர் பிறப்பினிலங்
 குரியா ரனந்த வளமறைக் காட்டைக் குறித்திருந்து
 மரியா ரனந்தன் சிரமேற் புவித்தல மானவரே. (க௮)

மான்த் தரக்கரந் தைப்பட வீர்த்துரி வாங்கினர்கற்
 றுனத் துரக்க ரரசுட்க ளூன்றிய தாளர்குடப்
 பானத் தரக்கர விந்தத்தின் மேற்றுயில் பண்ணைமறைக்
 கானத் தரக்கர மைந்துணர் வீர்வினைக் கட்டறுமே. (கக)

அறுத்தவித் தாரச் சமைத்தபிள் னைக்குகந் தார்பொதியத்
 குறுத்தவித் தார முணிக்கருள் கோலக் குழகரராப்
 பொறுத்தவித் தாரணி யேத்தா ரணபுரம் போந்துகரு
 வறுத்தவித் தாக்குவ தல்லாது வேறு மருந்தில்லையே. (உ௦)

மருக்கர வீரநின் னேதிகையக் காரென்று மஞ்ஞையெல்லா
 முருக்கர வீர வயில்விழி யாய்நட முற்றனைவந்
 திருக்கர வீரசுத் திச்சே தகன்றந்தை சீர்மறைசை
 யெருக்கர வீர மதிவேணி வெற்பி னெழிலியன்றே. (உ௧)

அன்றூலி னூட்டந் துயின்றோ னிகரண்ண லேதிருமான்
 பொன்றூலி நாட்டநஞ் சுண்டார் மறைசைப் பொருப்பகத்தி
 லொன்றூலி நாட்டவழ் கார்போலும் வார்குழலொண்டொடியூர்
 குன்றூலி நாட்டவர் கொள்ளா ருனது குளிர்முத்தமே. (உ௨)

முத்திரு மாதங்க வார்முலை பாகர் முதுமறைசை
 மெய்த்திரு மாதங்க மாற்கரி யாரை விளம்புகிலீர்
 பத்திரு மாதங் கருவயி னூறிய பாழுடம்பை
 வைத்திரு மாதங்கத் தென்றிசைக் கூற்று வருங்கடைக்கே. (உ௩)

வருகர நாக மகவான் பதமும் வனசப்பிரான்
 பொருகர னாகம் பிளந்தான் பதமும் புகலின்மிக்கோ
 முருகர நாகர் பணிமா முகரத்தன் மூவர்தமிழ்க்
 குருகர னாக மருங்குழை யாற்பணி யொண்டவர்க்கே. (உ௪)

ஒண்ணேத யுண்புற வீர்மறந் தாரெம தூரர்முன்னுண்
 மண்ணேத யாக்கிய சோறீந் திடமகிழ்ந் தார்வரம்பி
 னண்ணேத யால்வெயில் காய்மறைக் காட்டுறை நாகமணி
 வண்ணேத யோதிக்குச் செம்பாதி யாதி மணிவரைக்கே. (உ௫)

மணிக்குட நாடகன் மாறன் பதாகை வரித்ததுதற்
கணிக்குட னூடக வாழுமென் ருலிம்மை காயுமையற்
பிணிக்குட னூடகப் பொற்கொன்றை வாங்கும் பெருமறைசை
யணிக்குட நாடக மால்பணி யாதி யரனிடத்தே. (௨௬)

இடங்கர டக்கய மேனின்று கூப்பிட் டிரங்குமந்தத்
தடங்கர டக்கயங் காத்தோன் சரமனைத் தையல்கன்ம
கடங்கர டக்கய மேரூகு நான்மறைக் கான்புவனி
விடங்கர டக்கய நீர்போ லெனைமுத்தி மேல்வைப்பரே. (௨௭)

மேல்விண்டு நாயக வில்லார் மறைசை விமலரிடப்
பால்விண்டு வேதன் வலப்பாலு மாகப் படைத்தவர்வா
யால்விண்டு னூனிரை சுற்றுஞ் சிலம்பிக் கரசனித்த [லுமே.
போல்விண்டு முத்தருங் கொள்வாரென் னூற்கவிப் புன்சொல்

புன்னாக வேலி மறைக்காட ரன்பரைப் புண்டரிக
மின்னாக மாயவ னுன்முகன் வாசவன் மேற்பதிக்கு
மன்னாக வைப்பவர் காடோடு மாடு மகிழ்ந்துபுன்றோல்
பன்னாக நஞ்சுடை பூணூண தாகப் படைத்தவரே. (௨௮)

படைக்கந் தரத்தர் திருமறைக் காடர் பனிவரைமே
லடைக்கந் தரத்த் நிறத்தா மரைமுகத் தன்னமன்னு
டொடைக்கந் தரத்த மருஞ்சுரு னோதிச் சுரும்பினங்கா
ளிடைக்கந் தரம்வரி னுங்களுக் கேபழி யேற்றிடுமே. (௩௦)

ஏற்றுக் கொடியர் திருமறைக் கானத்த ரேழுலகப்
பேற்றுக் கொடியத்தர் திக்காடைநாதரைப்பேணிச்சொண்டேன்
கூற்றுக் கொடியற்கு மஞ்சே னினியிக் குவலயத்தே
தோற்றுக் கொடிவரை கேதன மாதூந் தொலைந்தனளே. (௩௧)

தொலைவே தனையர் கருக்குழி வாய்ப்படுந் தொல்லைச்சென்ம
நிலைவே தனையென் றுழலூசல் போல நினையுநெஞ்சி
னுலைவே தனைய வெருகாலஞ் சேலென் றுரைக்கினென்னுங்
கலைவே தனையன் பணிமறைக் காடவென் கண்முனின்றே. (௩௨)

கண்ணச் சிராக வரிசூழும் காமறைக் காடர்செந்தீ
வண்ணச் சிராசல மேருவில் லாளி வரைவிடுதே.
ருண்ணச் சிராக விழிக்கால வேலுறை விட்டுவிட்டுப்
பெண்ணச் சிராவல வாவிற்றங் காது பிடியன்னமே. (ந.ந)

அன்னம் பலவ நறும்புண்ணைச் சேக்கை யமர்மறைசை
முன்னம் பலவன் முடித்த சடாதர மூர்த்திதில்லைப்
பொன்னம் பலவன் பிணைகிங் காளன் புராந்தகன்சீர்
வன்னம் பலவன் பசுபதி நாதனென் வானுணையே. (ந.ச)

வானப் பிறையையும் வாடைப் புலியையு மையல்செய்யுந்
தேனப் பிறையையுந் தென்ற லையுங்கண்டு சில்லரிக்கண்
மீனப் பிறைக்கு மடமாணை மேவிலர் வேடனிடு
மூனப் பிறைச்சிக் குகந்தார் மறைசை யுகந்தவரே. (ந.ரு)

உகந்தா வடிக்கு மிடையர்தழ் பாலனை யுண்டுகடற்
சகந்தா வடியனுக் கெட்டாத ஞான தலத்துமுத்திச்
சுகந்தா வடிதமிழ் நான்மறைக் காட துணைவரியம்
பகந்தா வடிசெல் குழையான் மருவிய பாகத்தனே. (ந.க)

பாக னகனி மொழியா யுனது பனிமுகமாந்
கோக னகநில வுந்துணைப் பானலிற் கோடல்கண்டே
னாக ஈகநிமி ரும்புலிப் பாதரு நாடவன்று
மாக னகநிலை மன்றாடி வேத வனமலைக்கே. (ந.௭)

மலைக்கார் முகந்தர யாழைப் பழிமொழி மான்குறையா
நிலைக்கார் முகமதி யான்பங்க னேநிறை காய்க்கந்திச்சூ
ழலைக்கார் முகந்திடம் வேதா ரணிய வருந்துயரந்
தொலைக்கார்முகந்தமியேன்சொல்லுவேனென்னசொன்னதிலே

சொன்னச் சிலம்பு குழைத்தவில் லான்கரு திப்பதியான்
வன்னச் சிலம்பிக் கரசளித் தான்வெற்பின் மாணிழைகண்
மின்னச் சிலம்பு சிலைநனை யாமன்மெய் வேர்வரும்பச்
சின்னச் சிலம்படி யாய்குடைந் தாயொரு தேன்சுணையே. (ந.க)

தேன்றதும் பிக்குளிர் தாமரைப் பீடிகைச் செல்வனும்வாய்
நான்றதும் பிக்கருண் மாயனும் வான்புவி நண்ணியதுங்
கீன்றதும் பித்தவ் ராற்கிட்டு மோகிடை யாவுலக
மீன்றதும் பிக்குழல் சேர்மறைக் காட னிரண்டையுமே. (ச௦)

இரண்டந் தகரங் கிருந்தன்ன பார்வை யினைச்சுரும்பர்
புரண்டந் தகர மளவிய கோதையைப் பொன்னில்வைத்தார்
முரண்டந் தகரவை வேலா கடற்றிரை முத்தச்சங்கங்
குரண்டந் தகர வெறிமறைக் காடன் குளிக்கிரிக்கே. (ச௧)

கிரிதா ரகையணிந் தாலென்ன முத்தங் கீடந்தகொங்கை
யுரிதார மன்னவ ளம்பகங் காட்டு மருக்கன்மதி
யெரிதார வெற்பு விழியா சனத்த னெழின்மறைசை
விரிதா ரகப்பொரு ளானே றுகந்தவன் மெய்யொளியே. (ச௨)

மெய்த்துத் தியான பணியாபரணன் விரைமருவுங்
கொத்துத் தியானஞ் செறிமறைக் காட்டுறை கோனையெண்ணிப்
பொய்த்துத் தியானம் புறுசெருக் கற்றுப் புலனடங்க
வைத்துத் தியான சமாதியெய் வார்க்கில்லை வன்பிறப்பே. (ச௩)

வன்போ தகவல் லியநெடுங் காள்சென்று மார்புடம்பி
னென்போ தகவல் லியமா தவம்புரிந் தேனினைப்பீர்
பொன்போ தகவல்லி யன்பார் சுருதி புரத்தபத்த
ரன்போ தகவல்லி யங்கொன்றை யாயென் றறைந்திடுமே. (ச௪)

அறைக்கண் டவழரு விக்கிரி வேதவனத்தண்ணினே
மறைக்கண் டரிய பிரானிறந் தாரைப்பொன் மானத்துய்த்துப்
பிறைக்கண்ட வேணியிற் பாணியும் பாணியிற் பேர்மழுவுங்
கறைக்கண்ட முந்தரச் செல்லுதல் பார்த்தி கருங்குழலே. (ச௫)

கருமந் திரிகர ணம்வேறு மாறு கயவார்ப்பற்றித்
தருமந் திரியு மெனையாள்வை யோவெற்றித் தானவர்தம்
பெருமந் திரியை யுதரத்தில் வைத்த பிரானளகை
யொருமந் திரிநண்ப னேமறைக் காட்டுறை யுத்தமனே. (ச௬)

உத்தம ரத்தி யுரியார் மறைசை யொருத்தர் வெள்ளோ
லத்தம ரத்தி னிறைகங்கை வேணிய ராலெரிந்த
நத்தம ரத்தி முரசான் செழுங்களை நல்கமுன்னுள்
வைத்தம ரத்தின்மெய்த் தூரில்வெந் நீர்விடு மங்கையரே. (சௌ)

மங்கல மந்தர முன்னுத நின்கண்ட வண்ணங்கண்டு
சங்கல மந்தர வங்கொண்டு கூனிச் சரிமுகஞ்சார்ந்
திங்கல மந்தர மத்தான் கையிற்புக் கிருந்ததுநா
கங்கல மந்தர தம்புவி யான்மறைக் கானமின்னே. (சஅ)

கானவண் டானக் களிற்றைவர்க் காகக் கழுவிற்றங்கு
மானவண் டானது காணுத தாமரை யானுஞ்செவ்வி
ஞானவண் டானத் துறைவோனும் வாவியி னாடிக்கொத்து
மீனவண் டானந் திரிமறைக் காட்டுறை வித்தகனே. (சக)

வித்தந் தியாக முதவா வுலோபர்க்கு வீணிற்சொற்பாட்
டைத்தந் தியாக பதியென்ப ரான்முத லாம்பிள்ளையை
மைத்தந் தியாகப் பெறுமறைக் காடர் வயங்குமுண்மைச்
சித்தந் தியாகத் தியாகரைப் பாடிலர் தீங்கறவே. (சூ0)

தீங்கரும் பாரஞ் சொரிவயல் வேதத் திருவனத்துக்
கோங்கரும் பார மணிமுலைச் சாமளக் கோமளப்பெண்
பாங்கரும் பாரண சூலாயு தாவிப் படிவச்சுமை
தாங்கரும் பார மினிப்பிற வாழுத்தி தந்தருளே. (சூக)

தந்தம் படைத்த களிஞென்று தாக்கத் தனிபுரந்து
நுந்தம் படைத்தலை வேல்விழிக் கன்னியை நோக்கியதா
னந்தம் படைத்தலைச் சால்வழி யூர்ந்திடு நான்மறைசை
யிந்தம் படைத்த சடையான்வெந் பாடவ ரெண்சிங்கமே. (சூஉ)

சிங்க முருக்குவன் நென்கால னுவிையைச் செப்பிலின்னே
கங்க முருக்குர னாய்விருந் துண்ணக் கனத்திடுமென்
னங்க முருக்கும் பிணியங்கு மிங்கு மலையவைத்தாய்
பங்க முருக்கிதழ் சேர்மறைக் காட்டுறை பண்ணவனே. (சூங)

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

பண்ண முதலையின் சொல்லுபதம் கள்ளன் பண்கவிமவன் 20

கண்ண முதலையி னேமியை யேவிய கண்ணனுயி
ருண்ண முதலையின் றேன்மறைக் காடனை யுண்டென்பதே
யெண்ண முதலையின் கானிடைப் பூவி லினிநெஞ்சமே. (ருச)

நெஞ்சத் திருக்கு மதிநீயைம் பூத நிலயமுநீ
கஞ்சத் திருக்கு மரிசேருங் கண்ணனெண் கண்ணனுநீ
வஞ்சத் திருக்கு மலமாயை நீங்கிய மாதவத்தோர்
தஞ்சத் திருக்கு வனத்துறை காரண தம்பரனே. (ருரு)

தற்கோல மென்ற கனிவாயை வேட்டுத் தயங்குமணப்
பொற்கோல மென்றடி யேன்காண் குவன்புவி புக்கிடந்த
முற்கோல மென்றவி சம்புயன் போகி முதலமரர்
நிற்கோல மென்ற பொழுதால முண்ட நிருமலனே. (ருசு)

நிருமல ரஞ்சனை சேய்ப்பணி மாலத்தர் நீள்விசயற்
பொருமல ரஞ்ச நயந்திடும் வேத புரிவரைக்கோன்
மருமல ரஞ்சனை யன்னார் மறூர்சொல் வருவர்வன்கண்
ணருமல ரஞ்சனை யாதொழி யாய்மதி யாய்மனமே. (ரு௭)

மனக்காக்கை மூவர் தமிழ்க்குயில் வாணியை வைத்தகுழை
யுனக்காக்கை வஞ்ச வினையேன்புன் னாவி னுரைத்ததமிழ்
சினக்காக்கை வாயி னுறுங்குரற்சொல்லொக்குஞ்சேண்முகிற்சந்
தனக்காக்கை நீட்டு மறைக்காட்டில் வாழ்சிவ சம்பரனே. (ருஅ)

சம்பாதி யந்தச் சடாயுவும் போற்றுந் தலைவன்புரம்
வெம்பாதி யந்த மிலாமறைக் காடன் விரைக்குழல்சேர்
செம்பாதி யந்தண் சமயமல் லாது திரிநெஞ்சமே
நம்பாதி யந்தகர் பொல்லாச் சமயங்க ணன்றெனவே. (ருக)

நன்றென் புலமைந்தில் வாயொன்று மேநவை யாயினுஞ்சீர்
நின்றென் புலவு கறையாக்கை துஞ்சமுன் னீள்பொதியக்
குன்றென் புலவர்முன் னோர்கவி யாயினுங் கூறியதால்
வன்றென் புலவனைத் தாக்கிய வேத வனத்தனையே. (ரு0)

வனக்கோதை யேயு மறுகா றுவைத்துவண் டேன்பிழிந்த
கனக்கோதை யேனளித் தீர்கரும் பாட்டிய கட்டிநல்கா
தெனக்கோதை வாரித் திருவே மதிமலி யென்றமிழ்விற்
பனக்கோதை பால்விடுத் தான்மறைக் காடன் பனிவரைக்கே.

பனிச்சந் திரனணி வேணியுந் தாங்குஞ்செம் பஞ்சினுட
னனிச்சந் திரளன்னத் தூவியிற் சேக்குமஞ் சீறடிபாற்
றனிச்சந் திரவி னடந்தான் சிகர தளம்பொலிமே
தினிச்சந் திரவரை வில்லான் மறைசையிற் செந்துருவே. (௬௨)

உருப்பவ னுசன வாய்த்தேரை யிற்பிணிக் குள்ளுடைந்தேன்
கருப்பவ நாச நதிமணி கன்னிகைக் கான்மறைசை
நெருப்பவ னுசன காதியர் தேசிக நீள்பதுமத்
திருப்பவ னுசனப் பாற்கட லான்பணிந் தேத்திறையே. (௬௩)

ஏத்திரப் பாண்டி யெனவைய மேற்கு மிறைவன்மதிச்
கோத்திரப் பாண்டிய னாகிமண் ணுண்டவன் கோலநரைக்
காத்திரப் பாண்டின் மறைக்கா டனைமல காயமென்னுஞ்
சூத்திரப் பாண்டி லிறுமிறுங் காணுந் தொழுமுன்னமே. (௬௪)

முன்னுவ லாரிசை யுங்கூடற் சங்கர் முதியவெள்ளை
நன்னுவ லாரியன் மாமறைக் காடர் நயங்கொள்பச்சை
மின்னுவ லாரிவ ரைக்காண வேண்டும் விழிசதப்பத்
தென்னு வலாரி படைத்தா னவையு மிமைப்பிலவே. (௬௫)

இமையாத வம்பகர் சூழ்மறைக் கானத் திறைவகங்கைச்
சுமையாத வம்பக வன்செயச் சென்னி துளக்கரனே
கமையாத வம்பகல் வீசிய வாரிதிக் காசினியோ
ருமையாத வம்பக ரார்வேட னெச்சிலை யுண்டதற்கே. (௬௬)

உண்டலத் தானையன் பின்வந்த வண்டின மூதுந்துழாய்க் -
கொண்டலத் தானைய னஞ்சுடர் மூன்றையுங் கொண்டமுக
மண்டலத் தானையன் கொண்டாடும் வேத வனத்தன்சிறு
கண்டலத் தானையன் நீருரி வாங்குங் கருணையெற்கே. (௬௭)

உ. மறைசெய்தாதிதயர் நூல் நிலைவம்

அடையாறு, சென்னை-20.

எற்பதங் கன்று வளர்சோம னங்கி யிவர்செய்கையாய்
நிற்பதங் கன்று திருமறைக் காட னிறைவைகுந்த
நற்பதங் கன்று நிரைமேய்த் தவற்கரு ணாதன்பெண்பாற்
சிற்பதங் கன்று மெனச்சென்ற தூதன் செயல்வண்ணமே. (1)

வண்ணவெண் கண்ணன் மரையா ளுறைமறைக் காட்டிறைவர்
திண்ணவெண் கண்ணன் மதமாத் திரியுஞ் சிலம்பகம்பூ
வுண்ணவெண் கண்ண னையே நிதம்ப முயர்சுருதிப்
பண்ணவெண் கண்ணன் மனையே முகநண்ப பைந்தொடிக்கே.

தொடிப்பாணி நித்திரை யாகாளென் காதிற் றுளைக்குமட்டோ
நொடிப்பாணி னித்தில தென்னும் விழுமெழு நோமிப்பிவாய்
வெடிப்பாணி நித்தில மையோ சுடுமென்னும் வேதவன
முடிப்பாணி நித்தியப் பெம்மான் பவனி முறையிற்கண்டே. (2)

கண்டங் கடுத்தவி ராமாலை வேதன் கழிந்ததலை
முண்டங் கடுத்த மிசைந்திடும் வானின் முளைத்தபிறைத்
துண்டங் கடுத்த நுதலிம யாசலத் துய்யபச்சைப்
பெண்டங் கடுத்தது பார்மறைக் காட்டுறை பேரொளிக்கே. (3)

ஒளியா னிறையுந் திவாகரக் கண்ண னுலகத்துயி
ரளியா னிறையுந்தி யம்புயன் வேதற் கருஞ்சின்மய
வெளியா னிறையுந்தி முந்நீர் மறைசையில் வெற்பணங்கே
தெளியா னிறையுந் திகைத்தங் கிரேன்வந்து சேருவனே. (4)

சேரு வரிக்கடை யாளமில் லாவருச் சித்தசர்போ
லாரு வரிக்கடை யேநிற்ப ராலணங் கேசெழும்பூந்
தாரு வரிக்கடை பண்பாடும் வேதத் தலத்திறைமுந்
நீரு வரிக்கடை வெங்காள போசன னீண்மலைக்கே. (5)

நீண்ட வராக மலைமா நிலங்கிண்டி நின்றறியா
னாண்ட வராக மலைகுனித் தான்மறை நற்பதியான்
மாண்ட வராக மலையாமல் வைப்பவன் வான்புகழை
வேண்ட வராக மலைக்குமுன் றேன்றும் வெறுந் தவ்வையே. (6)

வெறும்பத்தி நிச்சய மில்லேனை யாட்கொண்டு வீட்டில்வைப்பா
யுறும்பத்தி னிற்பத்து மாமகன் மாலய னும்பருக்கு
மெறும்பத்தி நிற்குங் கடைமுத லாவி யெவைக்குமருள்
பெறும்பத் தினிபங்க னேமறைக் கானப் பெருஞ்சுடரே. (எரு)

பெருங்கா சினித்தலங் கொண்டாடி யாடிப் பிறங்குகங்கை
யருங்கா சினித்த முறைவோர் மறைசை யமலர்வெற்பின்
மருங்காசி னித்தலை கொள்ள விடாதென்ன மார்பகத்தே
பருங்கா சினித்தகைப் பூண்கொங்கை மங்கைக்குப் பாரித்ததே.

பாரிக்கு மார முலையுமை யாட்கும் பகீரதியா
நாரிக்கு மாரப் புரமுஞ் சிரமு நயந்தளித்தான்
மூரிக்கு மாரனைத் தந்தான் மறைசையின் மூர்த்திதந்தான்
ரூரிக்கு மாரனுக் கில்லையென் மேற்பகை சாதிப்பதே. (எஎ)

சாதிப்ப ராகம மென்பயன் வேட்டுவன் சாதிப்புழு
வேதிப்ப ராகம் பெறல்போல மெய்க்குரு வாற்பெற்றியான்
பூதிப்ப ராக மணிந்தன்ப னாவதெப் போதருளா
யாதிப்ப ராகவி னுன்மறைக் கானத்தெ ணம்புயனே. (எஅ)

புயற்கூடு போம்பொழில் வேதா ரணியன்பொன் னாட்டகத்தே
மயற்கூடு மாடவர் நாரிய ராருயிர் வாரியுண்ணு
முயற்கூடு தாக்க விரற்கூ டிடையு முடிச்சிலம்பா
கயற்கூடு கண்ணிடை யாகாசந் தீட்டுதல் கைக்கரிதே. (எக)

அரிதிரி கைக்கு வடுவாழ் மறைசை யரன்வறுமை
பெரிதிரி கைக்குவந் தாண்டான் மெய்ஞ்ஞானம் பிறங்குசுடர்
விரிதிரி கைக்கு வினையே னிடத்தில் விளங்குமட்சக்
கிரிதிரி கைக்கு நிகராம் பிறப்புந் கெடுவிப்பனே. (அ0)

கெடுப்போன கந்தையை நான்முகன்கேசவனார்க்குமுண்டோன்
கடுப்போன கந்தையற் பங்கில் வைத்தான் மறைக்கானுவந்தா
னடுப்போன கந்தை யுடையான் சிலம்பினம் மாறையொப்பாய்
வடுப்போன கந்தை மணிமுலை நின்குறை மற்றிலையே. (அக)

மற்றலத் தேரை மின்றிரெஞ் சேயென்ன மாயங்கொலோ
முற்றலத் தேரை விடுஞ்சாலிற் சங்க முழங்கு பண்ணைப்
பொற்றலத் தேரை மறைமறைக் காணப் புனிதன்கல்லுட்
பற்றலத் தேரைக்கு மேயளந் தானெப் படிப்படியே. (அஉ)

படிகந் தனையனை யான்மறைக் காடன்பொற் பாணியில்வேல்
பிடிந் தனையரு டாதைய னுடகப் பேரவனைக்
கடிகந் தனைமுகில் காணனை யேத்தக் கருதுநெஞ்சே
விடிகந் தனைய மடவார் கலக விழிமைமயலே. (அங)

மையகற் றனை முகன்றதை மாணிக்க வாசகனா
மெய்யகற் றனை மகிழ்மறைக் காடனை வேண்டியுன்னுஞ்
செய்யகற் றனைமுக் கோலந்த ணீர்சுரஞ் சென்றனரோ
துய்யகற் றனைப் புரந்தானன் னானுந் தோகையுமே. (அச)

தோகை யிராமன் மதன்பாண மங்கந் துளைத்ததுகா
ரீகை யிராமன் விதிகற்ப மானதென் மீதிற்சற்று
மோகை யிராமன் மறந்தா ரிராவண னுட்கவென்ற
வாகை யிராமன் பணிமறைத் காடர்வர் தாரில்லையே. (அடு)

வந்தித்திக் குங்களை யுங்கொண்ட வேள்பணி மான்குழற்கா
டுந்தித்திக் குங்கனி வாயும்வெண் மூரலு மொண்குழையும்
பந்தித்திக் கும்பெறத் தோன்றிய வேதப் பதியன்பொற்றா
ளந்தித்திக் குந்தகு மென்னமன் றுடி மரன்கிரிக்கே. (அசு)

அரம்பையங் காட்டக வேதாரணி யத்த னுவியச்சுக்
குரம்பையங் காட்டவல் லான்கித சித்தன் குருஉச்சடி
சிரம்பையங் காட்ட வணிந்தோ னரவிந்தச் சேவடியென்
பரம்பையங் காட்ட வெரிமுன்பஞ் சாகப் பறந்திடமே. (அஎ)

பறக்கும் பருந்துவக் குங்கழி யுன்முடைப் பற்றுளதா
யிறக்கும் பருந்துவக் காக்கையை நீக்கி யினிப்பொதிய
வறக்கும் பருந்து தமிழ் மறைக்காட னருளைக்கொண்டு
திறக்கும் பருந்துதித் தற்கரி தாமுத்திச் சீர்க்கதவே. (அஅ)

கதவாயு நீரங்கி மண்தாய மான கடவுளெனை
யுதவாயு மப்பனு மானவன் வேத முறைவனத்தான்
பதவாயு தக்கொடி வேடாதை கீர்த்தியைப் பாடுதற்குச்
சதவாயு நாவந்தர் தானில்லை வாணி தலைமகனே. (அக)

மகர சலந்தர ளந்தரு வேத வனத்தன்புய
சிகர சலந்தர னாவிபுண் டானடல் சேர்ந்திலங்கு
முகர சலந்தர வாலாச னாவுரி யங்கையொற்றைப்
புகர சலந்தரப் போர்த்தா யெனவினை பொன்றிடுமே. (க௦)

பொன்றுதை யம்புயத் திண்கால னஞ்சிப் புரண்டிவிழ
நின்றுதை யம்புயத் தான்மறைக் காட னிழல்வெற்பினீ
ரொன்றுதை யம்புயங் கன்வாய் விழுங்கிய தோமணித்தே
ரென்றுதை யம்புயன் மூடிய தோவின் றியம்பிடுமே. (க௧)

இயக்கோடை யாம்பன் முசுருந்த னேத்து மிறைவவண்டு
முயக்கோடை யாம்பன் மலர்மறைக் காண்முத லேசருதிச்
சயக்கோடை யாம்பன்முத் தேயடி யேன்சட்ட கம்விடுநான்
மயக்கோடை யாம்பன் மருந்தேநின் பார்வை வழங்குதியே. (க௨)

குதிக்குஞ் சிதரிக் கட்கயற் பாவை கொழுநன்மன்றிற்
சதிக்குஞ் சிதநடத் தான்கொன்றை மாலை தவழ்குழவி
மதிக்குஞ்சி தங்கிய வேணியன் வேத வனத்தலத்தி
லுதிக்குஞ் சிதலை யெறும்பாதி பேற்றை யுரைக்கரிதே. (க௩)

உரைத்தென்ன வன்மை பரன்மறைக் கானுறை யோங்கன்முகி
னிரைத்தென்ன வன்மலி பூங்குழ லானெஞ் செனுமிரும்பைக்
கரைத்தென்ன வன்னகைப் பூண்மார்பஞ் சேரக் கருதுபாதி
வரைத்தென்ன வன்கொடி சாடிய வேல்விழி வானகையே. (க௪)

வானண்ட ருண்டி வழங்குஞ்செவ் வாய்ச்சி மணிகறங்கு
மானண்டர் வேயிசை கேட்கப் பொருளெனை வாய்கவைத்த
கானண் டனையினி னத்தினு முத்தினைக் காமரன்னர்
தானண்ட் மென்றனைக் கும்மறைக் காட்டுறை சங்கரனே. (க௫)

சங்க மடங்கலை சூழ்மறைக் காடன் தடஞ்சிலம்பிற்
றுங்க மடங்கலை யன்னுள் புரியுஞ்சொற் சூதையெண்ணேன்
பைங்க மடங்கலை நேரும் புறவடிப் பார்வைதக்கோர்
சிங்க மடங்கலை கற்பாரென் றூர்பொற் சிலைறுதலே. (கூசு)

சிலைக்கோடு மேல்வைத்த கோற்றே னுடைந்ததண் டேறல்வயற்
றலைக்கோடு வேத வனப்பெரு மான்மலைச் சங்கரிதன்
முலைக்கோடு பட்ட தழும்பான் சடில முடிமணியாங்
கலைக்கோடு வெண்பிறை யைச்செங்கை கூப்புதி கார்மயிலே. ( )

காரண னோமத் தலைவே திகைமறைக் கானப்பரி
பூரண னோமத்த மானவன் வில்லிடம் பொன்வெள்ளிமா
வாரண னோமத்த வாணங் காத்திடு மாழிப்புவி
பாரண னோமத்த வேணியைத் தாங்கிய பால்விடையே. (கூசு)

பாலம் பகவன் மயிலுரைக் கோவியற் பாவைபங்கள்
ஞாலம் பகவன் மருப்பினிற் கீன்றிடு நாரணனுங்
கோலம் பகவ னவின்மறைக் காடன் குருஉச்சடில
மேலம் பகவ னமையாண் டருளுவன் மேதகவே. (கூசு)

தகர நகரமுன் னுலமந் தெழுத்தர் தறுகண்முகப்
புகர னகரத் தரவேழப் போர்வைபர் பொங்கனலம்
பகர நகரத்தர் வேதங்கள் பூசித்த பான்மைபெற்ற
சிகர நகரத்த ரெற்களிப் பார்முத்திச் செந்திருவே. (கூ00)

மறைசையந்தாதி முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

